

Briseļē, **XXX**.
[...](2018) **XXX** draft

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS

**par saglabāšanas pasākumu noteikšanu kopējās zivsaimniecības politikas ietvaros
Natura 2000 teritorijām un Jūras stratēģijas pamatdirektīvas mērķiem**

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS

par saglabāšanas pasākumu noteikšanu kopējās zivsaimniecības politikas ietvaros *Natura 2000* teritorijām un Jūras stratēģijas pamatdirektīvas mērķiem

1. IEVADS

Šo dienestu darba dokumentu Komisijas dienesti izstrādāja pēc apspriešanās ar dalībvalstu ekspertiem un attiecīgajām ieinteresētajām personām. Šā dokumenta mērķis ir aprakstīt labu praksi attiecībā uz elementiem, kuri dalībvalstīm jāapsver, gatavojot kopīgus ieteikumus saglabāšanas pasākumu pieņemšanai kopējās zivsaimniecības politikas (KZP)¹ ietvaros, lai izpildītu savus pienākumus, kas izriet no noteikumiem, kuri definēti Dzīvotņu direktīvas² 6. pantā, Putnu direktīvas³ 4. pantā un Jūras stratēģijas pamatdirektīvas (JSPD)⁴ 13. panta 4. punktā. Šā dokumenta nolūks ir atgādināt, kādi noteikumi un procedūras dalībvalstīm jāievēro, iesniedzot kopīgu ieteikumu, lai Komisija varētu pieņemt saglabāšanas pasākumus, izmantojot deleģēto aktu saskaņā ar KZP regulas 11. panta 2. un 3. punktu.

Ar šo dokumentu tiek aizstāts norādījumu dokuments "*Fisheries measures for marine Natura 2000 sites*" ["Zivsaimniecības pasākumi *Natura 2000* jūras teritorijām"], kas tika izdots 2009. gadā saskaņā ar iepriekšējo KZP. Šajā dokumentā ir ņemts vērā jaunais reģionalizācijas modelis, saskaņā ar kuru dalībvalstis var atbilstoši KZP regulas 11. pantam iesniegt kopīgus ieteikumus, uz kuru pamata Komisija, pieņemot deleģētos aktus, nosaka saglabāšanas pasākumus.

Šajā dokumentā aprakstītie labas prakses piemēri ir doti tikai informatīvos nolūkos un neskar ne Tiesas un Vispārējās tiesas sniegto interpretāciju, ne Komisijas lēmumus.

Pilns visu attiecīgo tiesību normu teksts ir iekļauts pielikumā.

2. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

Saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 6. pantu un Putnu direktīvas 4. pantu dalībvalstīm ir jānosaka aizsardzības (saglabāšanas) pasākumi *Natura 2000* teritorijām, kas noteiktas saskaņā ar minētajām direktīvām (attiecīgi īpaši aizsargājamām dabas teritorijām⁵ un īpaši aizsargājamām teritorijām), lai novērstu dzīvotņu un sugu noplicināšanos un traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija, un lai izpildītu to ekoloģiskās prasības. JSPD 13. panta 4. punktā ir noteikts, ka saskaņā ar minēto direktīvu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 354, 28.12.2013., 34. lpp.).

² Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁵ Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2., 3. un 4. punkts attiecas arī uz Kopienā nozīmīgām teritorijām.

izveidotajās pasākumu programmās iekļauj telpiskās aizsardzības pasākumus, sekmējot vienotus un reprezentatīvus aizsargāto jūras teritoriju tīklus, pienācīgi ietverot dabisko ekosistēmu daudzveidību, piemēram, aizsargājamas jūras teritorijas.

Kopējās zivsaimniecības politikas jomā dalībvalstis saskaņā ar KZP 11. pantu var pieņemt saglabāšanas pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vides jomā. Šie pasākumi, kas jāpieņem, lai saglabātu jūras bioloģiskos resursus, saskaņā ar LESD 3. panta 1. punkta d) apakšpunktu ir ekskluzīvā ES kompetencē, un tos var pieņemt, pamatojoties uz 11. pantā noteikto pilnvarojumu.

KZP regulas 11. pantā ir izklāstīti divi scenāriji:

1. scenārijs (11. panta 1. punkts): pasākumi⁶, kas jāpieņem, var skart tikai tos zvejas kuģus, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu. Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts ir pilnvarota pieņemt attiecīgos pasākumus saskaņā ar KZP regulas 11. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. scenārijs (11. panta 2. un 3. punkts): pasākumi, kas jāpieņem, skar zvejniecību, kuras pārvaldībā ir tieši ieinteresētas vairākas dalībvalstis⁷. Šajā gadījumā attiecīgās dalībvalstis sadarbojas reģionālā līmenī, lai izstrādātu kopīgu ieteikumu un iesniegtu to Komisijai. Komisija, novērtējusi to, vai kopīgais ieteikums atbilst 11. pantā izklāstītajām prasībām, ir pilnvarota pieņemt šos pasākumus, izmantojot deleģētu aktu. Šajā nolūkā piemēro KZP regulas 18. panta 1.–4. un 6. punktu.

Ja līdz termiņam, kas noteikts 11. panta 3. punkta pirmajā daļā, nav iesniegts kopīgs ieteikums vai ja kopīgais ieteikums neatbilst KZP regulas 11. panta 1. punktā definētajām prasībām, saglabāšanas pasākumus var pieņemt parastajā likumdošanas procedūrā saskaņā ar KZP regulas 11. panta 3. punkta otro daļu.

Steidzamības gadījumos un tad, ja nav iesniegti kopīgi ieteikumi, Komisija pieņem pasākumus saskaņā ar KZP regulas 11. panta 4. punktu.

Neskarot iepriekš minēto, gadījumos, kad saglabāšanas pasākumus piemēro tikai 12 jūras jūdžu zonā, dalībvalstis var tos pieņemt arī saskaņā ar KZP regulas 20. pantu atbilstoši tajā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. KOPIGI IETEIKUMI

3.1. Kopīga ieteikuma sagatavošana

Sagatavojot kopīgu ieteikumu, ir jāveic tālāk aprakstītās darbības.

⁶ Šajā scenārijā atbilstīgi 11. panta 1. punktam pasākumus var piemērot 12 jūras jūdžu zonā vai attiecīgās dalībvalsts ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, vai arī tajās abās;

⁷ Šajā scenārijā, kas atbilst 11. panta 2. punktam, pasākumus var piemērot ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai gan 12 jūras jūdžu zonā, gan ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā.

- Citu attiecīgo dalībvalstu noteikšana

Ierosinātājas dalībvalsts pienākums ir noteikt, vai ierosinātie pasākumi var skart zvejas kuģus, kas kuģo ar citu dalībvalstu karogu, un kurām citām dalībvalstīm ir tieša ieinteresētība tās zvejniecības pārvaldībā, kuru skars ierosinātājas dalībvalsts plānotie pasākumi. Saskaņā ar KZP regulas 4. panta 1. punkta 22) apakšpunktu šī tieša ieinteresētība pārvaldībā ir ieinteresētība, kuras pamatā ir vai nu zvejas iespējas, vai zveja, kas tiek veikta ierosinātājas dalībvalsts ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā. Noteikt dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība tās zvejniecības pārvaldībā, kas tiks skarta, iespējams, būs vieglāk, ja, apspriežoties ar pārējām dalībvalstīm, tiek izmantota plaša un pārredzama pieeja. Ir ļoti ieteicams, lai attiecīgās valsts iestādes jau agrīni iesaistītos dalībvalsts līmenī notiekošajā sadarbībā starp zivsaimniecības un dabas aizsardzības iestādēm, kā arī citām attiecīgajām struktūrām (piem., zivsaimniecības kontroles, jūrniecības u. c. struktūrām).

- Kopīgā ieteikuma sagatavošana un apspriešanās ar ieinteresētajām personām

KZP regulas 11. panta 3. punktā dalībvalstu kopīgā ieteikuma iesniegšanai ir noteikts sešu mēnešu termiņš no brīža, kad attiecīgās dalībvalstis uzskata, ka ierosinātāja dalībvalsts ir sniegusi pietiekamu informāciju par vajadzīgajiem saglabāšanas pasākumiem. Tas nozīmē, ka pēc tam, kad ierosinātāja dalībvalsts ir sniegusi pārējām dalībvalstīm pietiekamu informāciju par vajadzīgajiem pasākumiem, dalībvalstīm sešos mēnešos ir jāiesniedz kopīgais ieteikums. Pēc tam Komisijai trijos mēnešos ir jāpārbauda, vai minētie pasākumi atbilst spēkā esošajiem tiesību aktiem (t. i., atkarībā no gadījuma — KZP regulai, JSPD, Putnu direktīvai un Dzīvotņu direktīvai), jāveic novērtējums, pamatojoties uz zinātniskiem ieteikumiem, un jāpieņem pasākumi, izmantojot deleģēto regulu.

Tā kā informācijas vākšana, vajadzīgā zinātniskā novērtējuma sagatavošana un arī kopīgo ieteikumu sagatavošana var būt ilgs process, tas ir rūpīgi jāplāno. Tāpēc par paraugpraksi tiek uzskatīta agrīna ieinteresēto personu iesaistīšana un procedūru, tostarp grafika, pārredzamības nodrošināšana. Saskaņā ar paraugpraksi pirms oficiālā sešu mēnešu perioda sākuma ir jāveic neformālas apspriešanās ar citām dalībvalstīm un attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Saskaņā ar KZP regulas 18. panta 2. punktu dalībvalstīm kopīgo ieteikumu sagatavošanas gaitā ir jākonsultējas ar attiecīgajām konsultatīvajām padomēm, kas izveidotas saskaņā ar KZP regulu.

Lai šī apspriešanās būtu jēgpilna, kā arī saskaņā ar vispāratzīto paraugpraksi citās jomās⁸ attiecībā uz apspriešanos ar partneriem (dalībvalstīm un ieinteresētajām personām) ir noteikta šāda paraugprakse:

⁸ Sk., piem., attiecīgus elementus Komisijas 2014. gada 7. janvāra Deleģētajā regulā (ES) Nr. 240/2014 par Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem.

- a) attiecīgās informācijas (arī provizoriskā grafika) savlaicīga izpaušana un viegla piekļuve tai;
- b) pietiekami daudz laika tam, lai partneri varētu analizēt un komentēt galvenos sagatavošanās dokumentus;
- c) pieejami kanāli, ar kuru starpniecību partneri var uzdot jautājumus un sniegt ieguldījumu un tiek informēti par to, kā ir ņemti vērā viņu priekšlikumi;
- d) informācijas par apspriešanās rezultātiem izplatīšana.

Tā kā Komisija ir pilnvarota pieņemt kopīgajā ieteikumā ietvertos pasākumus, ir ļoti svarīgi, lai minētie pasākumi būtu skaidri, pilnīgi un atbilstoši paredzētajam mērķim saskaņā ar KZP regulas 11. panta 1. punktu. Šā procesa izejas punkts ir pienākumi, kas noteikti Savienības tiesību aktos vides jomā, un attiecīgo teritoriju saglabāšanas mērķi⁹.

3.2. Kopīgajam ieteikumam pievienotā informācija

Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka to kopīgajiem ieteikumiem ir pievienota vajadzīgā bioloģiskā, vides, sociālā, ekonomiskā, tehniskā un cita informācija, kas Komisijai varētu būt noderīga novērtējumu veikšanai saskaņā ar KZP regulas 11. pantu, tostarp attiecīgi zinātniskie ieteikumi.

Ierosinātajiem pasākumiem jābūt tādiem, kas ir vajadzīgi, lai ievērotu šā dokumenta 1. punktā minētos tiesību aktus vides jomā. Šiem pasākumiem ir jābūt proporcionāliem noteiktajiem mērķiem, un to izstrādē pienācīga uzmanība ir jāpievērš ilgtspējīgai attīstībai un paredzētā pasākuma sociālajai un ekonomiskajai ietekmei. Ierosinātie pasākumi ir skaidri jāapraksta, parādot, kā tie atbilst attiecīgās teritorijas saglabāšanas mērķiem un piesardzīgai pieejai zvejniecības pārvaldībā, *“saskaņā ar kuru atbilstīgas zinātniskās informācijas trūkumu nebūtu jāizmanto par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērķsugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi”* (KZP regulas 4. panta 1. punkta 8) apakšpunkts).

Tālāk dotajā izcēlumā ir izklāstīta paraugprakse un tādas informācijas piemēri, kas ir jāiekļauj, iesniedzot kopīgos ieteikumus. Šis saraksts nav izsmeļošs.

PARAUGPRAKSES ELEMENTI ATTIECĪBĀ UZ INFORMĀCIJU, KAS DALĪBVALSTĪM JĀNORĀDA, IESNIEDZOT KOPĪGOS IETEIKUMUS

1. Ir skaidri jānorāda aizsargājamo biotopu un/vai sugu saglabāšanās stāvoklis un *Natura 2000* teritorijas saglabāšanas mērķi¹⁰.
2. Zinātniskajiem ieteikumiem, kas pievienoti kopīgajiem ieteikumiem, ir jābūt uzticamiem, turklāt attiecīgajā gadījumā ir jāiekļauj detalizēta aizsargājamo biotopu karte.

⁹ Saskaņā ar JSPD tie ir vides stāvokļa novērtēšana (8. panta 1. punkta a) apakšpunkts) un mērķu noteikšana vides jomā (10. pants), lai sasniegtu labu vides stāvokli.

¹⁰ Saskaņā ar JSPD tie ir vides stāvokļa novērtēšana (8. panta 1. punkta a) apakšpunkts) un mērķu noteikšana vides jomā (10. pants), lai sasniegtu labu vides stāvokli.

3. Zvejas darbības ir pienācīgi jāapraksta. Var sniegt, piemēram, šādu informāciju: aktīvās flotes statistika, piem., flotes darbība attiecīgajā apgabalā un reģionā, flotu sadalījums (pēc valsts, rīkiem un sugām); norāde, kuras dalībvalstis pašlaik ir ieinteresētas zvejā attiecīgajā teritorijā; informācija par konkrēto teritoriju — zvejas darbībām/paņēmieniem, mērķsugām un piezvejas sugām, piepūli un telpas izmantojumu; zvejas darbību sezonālās tendences pēdējā laikā, piem., pēdējos 3–5 gados; iespējamās zvejas darbību tendences nākotnē.

4. Pienācīgi jāapraksta un jānovērtē zvejas darbību ietekme uz aizsargājamajiem biotopiem un/vai sugām. Var sniegt, piemēram, šādu informāciju: norāde par zvejas darbībām, kas rada draudus; zināmā un iespējamā ietekme uz aizsargājamajiem biotopiem un/vai sugām, ko rada dažāda veida zvejas rīku izmantošana; zvejas darbību un aizsargājamo biotopu un/vai sugu savstarpējā mijiedarbība; lokāla vai tieši konkrētajā teritorijā vērojama ietekme uz aizsargājamajiem biotopiem un/vai sugām, ko rada dažāda veida zvejas rīku izmantošana.

Jāsniedz arī informācija par zināmo un iespējamo ietekmi, ko rada citas, ar zveju nesaistītas, cilvēka darbības attiecīgajā apgabalā, un par kumulatīvo iedarbību uz aizsargājamajiem biotopiem un/vai sugām.

5. Jāapraksta gaidāmie ieguvumi, ko ierosinātie pasākumi sniegs aizsargājamo teritoriju saglabāšanas kontekstā (proti, biotopu un/vai sugu labvēlīga aizsardzības statusa vai JSPD minētā labā vides stāvokļa nodrošināšanai).

6. Jāapraksta tas, kāda būs ierosināto pasākumu sagaidāmā ietekme uz zvejas darbībām, tostarp sociāli ekonomiskā ietekme. Attiecībā uz jauniem pasākumiem, kas ietilpst JSPD paredzētajā pasākumu programmā, ir jāpievieno arī izmaksu un ieguvumu analīze vai ietekmes novērtējums, kas sagatavots saskaņā ar JSPD 13. panta 3. punktu.

7. Jāparedz pienācīga pasākumu īstenošanas uzraudzība attiecībā uz skartajām zvejnecībām un sasniedzamajiem vides mērķiem, kā arī to periodiska pārskatīšana, piemēram, pasākumi attiecīgajā teritorijā esošo biotopu un/vai sugu saglabāšanas un/vai atjaunošanas uzraudzībai un novērtēšanai, tostarp pasākumu pārskatīšanas grafiks.

8. Jāizvērtē iespējamā zvejas piepūles pārvirze un tās ietekme uz jauniem apgabaliem, un par to ir attiecīgi jāziņo.

9. Ierosinātajiem kontroles un izpildes pasākumiem ir jābūt skaidri izklāstītiem. Var sniegt, piemēram, šādu informāciju: dalībvalsts vai reģionālo organizāciju plānotie kontroles pasākumi, iespējamās ekoloģiskās zonas un buferzonas teritorijas aizsardzībai, un/vai faktiskie kontroles pasākumi.

10. Attiecīgā gadījumā jāsniedz informācija par koordināciju ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm. Ir jāsniedz arī informācija par konsultācijām ar attiecīgo konsultatīvo padomi vai padomēm.

3.3. Deleģētā akta pieņemšana

Komisijai deleģētais akts jāpieņem trijos mēnešos saskaņā ar KZP regulas 11. panta 3. punktu saistībā ar tās 18. pantu.

Komisijas dienesti izvērtē kopīgo ieteikumu. Izvērtēšanas gaitā Komisija apspriežas ar attiecīgajām zinātniskām struktūrām saskaņā ar KZP regulas 26. pantu un vajadzības gadījumā tai palīdz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK), kas sniedz atbilstošu zinātnisku novērtējumu. ZZTEK izvērtējums jāapstiprina tās plenārsesijā. Tāpēc ir svarīgi ņemt vērā ZZTEK plenārsēžu grafiku, lai varētu laikus saņemt tās izvērtējumu.

Ja Komisijas dienestu vērtējums ir pozitīvs, Komisija sagatavo deleģētās regulas projektu un iesniedz to attiecīgajām ekspertu grupām apspriešanai, savukārt pēc minētās apspriešanas Komisija pieņem deleģēto regulu.

Pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi deleģēto regulu, sākas divu mēnešu periods, kurā Eiropas Parlaments un Padome var iesniegt iebildumus, un šo periodu vienreiz var pagarināt. Ja šajā termiņā nav iesniegti nekādi iebildumi, deleģēto regulu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tā stājas spēkā.

Komisijai iesniegto kopīgo ieteikumu saraksts un pieņemto un publicēto deleģēto regulu saraksts ir pieejams Komisijas dienestu tīmekļa vietnēs:

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules_lv;

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/marine/index_en.htm.

PIELIKUMS. ATTIECĪGIE NOTEIKUMI

Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku 4. panta 1. punkts, 11., 18. un 26. pants

“4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

8) “piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā”, kā minēts ANO Nolīguma par zivju krājumiem 6. pantā, ir pieeja, saskaņā ar kuru atbilstīgas zinātniskās informācijas trūkumu nebūtu jāizmanto par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērķsugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi;

22) “dalībvalsts, kurai ir tieša ieinteresētība pārvaldībā” ir dalībvalsts, kurai ir ieinteresētība, kuras pamatā ir vai nu zvejas iespējas, vai zveja, kas tiek veikta attiecīgās dalībvalsts ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, vai — Vidusjūrā — tradicionālā zveja atklātā jūrā;

(..)

11. pants

Saglabāšanas pasākumi, kas nepieciešami, lai izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vides jomā

1. Dalībvalstis ir pilnvarotas pieņemt saglabāšanas pasākumus, kuri neietekmē citu dalībvalstu zvejas kuģus un kurus piemēro to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, un kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 13. panta 4. punktu, Direktīvas 2009/147/EK 4. pantu vai Direktīvas 92/43/EEK 6. pantu, ar noteikumu, ka minētie pasākumi nodrošina saderību ar šīs regulas 2. pantā izklāstītajiem mērķiem, izpilda tā attiecīgā Savienības tiesību akta mērķus, kuru tās paredz īstenot, un nav mazāk stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Ja dalībvalsts (“ierosinātāja dalībvalsts”) uzskata, ka pasākumi ir jāpieņem, lai nodrošinātu 1. punktā minēto pienākumu izpildi, un citām dalībvalstīm ir tieša ieinteresētība zvejniecības pārvaldībā, kuru šādi pasākumi skartu, Komisija ir pilnvarota pieņemt šādus pasākumus pēc pieprasījuma, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu. Šajā nolūkā 18. panta 1. līdz 4. punktu un 6. punktu piemēro mutatis mutandis.

3. Dalībvalsts, kas izsaka ierosinājumu, Komisijai un citām dalībvalstīm, kurām ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, sniedz būtisku informāciju par vajadzīgajiem pasākumiem, tostarp to pamatojumu, atbalstošus zinātniskus pierādījumus un detalizētu informāciju

par to praktisku īstenošanu un izpildi. Dalībvalsts, kas izsaka ierosinājumu, un citas dalībvalstis ar tiešu ieinteresētību pārvaldībā sešu mēnešu laikā no pietiekamas informācijas nosūtīšanas brīža var iesniegt kopīgo ieteikumu, kā minēts 18. panta 1. punktā. Komisija, ņemot vērā visus pieejamos zinātniskos ieteikumus, pieņem pasākumus trīs mēnešos pēc pilnīga lūguma saņemšanas.

Ja ne visas [visām] dalībvalstīm izdodas vienoties par kopīgu ieteikumu, kas jāiesniedz saskaņā ar pirmo daļu tur noteiktajā termiņā, vai ja uzskata, ka kopīgais ieteikums nav saderīgs ar 1. punktā minētajām prasībām, Komisija var iesniegt priekšlikumu saskaņā ar Līgumu.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, ja nav iesniegts 3. punktā minētais kopīgais ieteikums, steidzamības gadījumos Komisija pieņem pasākumus. Pasākumi, kas jāpieņem steidzamības gadījumā, ietver tikai tos pasākumus, kuru neveikšana apdraudētu tādu mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar saglabāšanas pasākumu izveidošanu saskaņā ar direktīvām, kas minētas 1. punktā, un dalībvalstu nolūkiem.

5. Pasākumus, kas minēti 4. punkta [punktā], piemēro ilgākais 12 mēnešu laikposmā, kas var tikt pagarināts uz ne vairāk kā 12 mēnešus ilgu laikposmu, ja turpina pastāvēt minētajā punktā paredzētie nosacījumi.

6. Komisija veicina sadarbību starp attiecīgajām dalībvalstīm un citām dalībvalstīm, kurām ir tieša ieinteresētība zvejniecības pārvaldībā saistībā ar to pasākumu īstenošanas un izpildes procesu, kas pieņemti saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu.

(..)

18. pants

Reģionāla sadarbība saistībā ar saglabāšanas pasākumiem

1. Ja Komisijai ir piešķirtas pilnvaras, tostarp daudzgadu plānā, kas sagatavots saskaņā ar 9. un 10. pantu, kā arī gadījumos, kas paredzēti 11. pantā un 15. panta 6. punktā, pieņemt pasākumus, izmantojot deleģētos vai īstenošanas aktus attiecībā uz Savienības saglabāšanas pasākumu, ko piemēro attiecīgajai ģeogrāfiskajai teritorijai. Dalībvalstis, kam ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, ko skar minētie pasākumi, var konkrētā termiņā, ko noteiks attiecīgajā saglabāšanas pasākumā un/vai daudzgadu plānā, vienoties iesniegt kopīgus ieteikumus, kuru mērķis ir sasniegt attiecīgo Savienības saglabāšanas pasākumu, daudzgadu plānu vai īpašu izmetumu plānu mērķus. Komisija nepieņem šādus deleģētus vai īstenošanas aktus, pirms ir beidzies termiņš dalībvalstu kopīgu ieteikumu iesniegšanai.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām attiecīgās dalībvalstis, kam ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, kuru ietekmē 1. punktā minētie pasākumi, sadarbojas cita ar citu, lai formulētu kopīgos ieteikumus. Tās konsultējas arī ar attiecīgo(-ajām) konsultatīvo(-ajām) padomi(-ēm). Komisija veicina dalībvalstu sadarbību, tostarp vajadzības gadījumā nodrošinot, ka no attiecīgajām zinātniskajām struktūrām ir saņemts zinātnisks atbalsts.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu ir iesniegts kopīgs ieteikums, Komisija var pieņemt minētos pasākumus, izmantojot deleģētos vai īstenošanas aktus, ar noteikumu, ka šāds ieteikums atbilst attiecīgajam saglabāšanas pasākumam un/vai daudzgadu plānam.

4. Ja saglabāšanas pasākums attiecas uz konkrētu zivju krājumiem, ko dala ar trešām valstīm un ko pārvalda daudzpusējas zivsaimniecības organizācijas vai tos pārvalda ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, Savienība cenšas vienoties ar attiecīgajiem partneriem par vajadzīgajiem pasākumiem, lai panāktu 2. pantā izklāstītos mērķus.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kopīgie ieteikumi par saglabāšanas pasākumiem, kas jāpieņem atbilstīgi 1. punktam, ir balstīti uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un atbilst visām turpmāk norādītajām prasībām:

a) tie ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem;

b) tie ir saderīgi ar atbilstīga saglabāšanas pasākuma darbības jomu un mērķiem;

c) tie atbilst attiecīgā daudzgadu plāna darbības jomai un palīdz efektīvi sasniegt tā mērķus un kvantitatīvi nosakāmos mērķapjomus;

d) tie ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

6. Ja visām dalībvalstīm neizdodas noteiktajā termiņā panākt vienošanos attiecībā uz kopīgajiem ieteikumiem, kas saskaņā ar 1. punktu jāiesniedz Komisijai, vai ja kopīgie ieteikumi par saglabāšanas pasākumiem netiek uzskatīti par saderīgiem ar attiecīgo saglabāšanas pasākumu mērķiem un kvantitatīvi nosakāmajiem mērķapjomiem, Komisija var iesniegt priekšlikumu par piemērotiem pasākumiem saskaņā ar Līgumu.

7. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība zvejas pārvaldībā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā, var arī iesniegt kopīgus vienotus ieteikumus Komisijai par pasākumiem, kurus Komisijai jāierosina vai jāpieņem.

8. Dalībvalstīm kā papildu vai alternatīvs reģionālās sadarbības veids attiecībā uz Savienības saglabāšanas pasākumu, ko piemēro attiecīgā ģeogrāfiskā apgabalā, tostarp attiecībā uz daudzgadu plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. un 10. pantam, būs dotas pilnvaras noteiktā termiņā pieņemt pasākumus, ar ko sīkāk nosaka minēto saglabāšanas pasākumu. Attiecīgās dalībvalstis cieši sadarbojas, lai šādus pasākumus pieņemtu. Šā panta 2., 4. un 5. punktu piemēro mutatis mutandis. Komisiju iesaista šajā darbā un ņem vērā tās piezīmes. Dalībvalsts konkrētos valsts pasākumus pieņem tikai tad, ja par minēto pasākumu saturu ir panākta vienošanās ar visām attiecīgajām dalībvalstīm. Ja Komisija uzskata, ka kādas dalībvalsts pasākums neatbilst attiecīgajā saglabāšanas pasākumā izklāstītajiem nosacījumiem, sniedzot atbilstīgu pamatojumu, tā var lūgt attiecīgo dalībvalsti grozīt vai atcelt minēto pasākumu.

(..)

26. pants

Apspriedes ar zinātniskajām struktūrām

Komisija apspriežas ar attiecīgām zinātniskajām struktūrām. ZZTEK attiecīgā gadījumā sniedz konsultācijas par jautājumiem, kas attiecas uz jūru dzīvo resursu saglabāšanu un pārvaldību, tostarp par bioloģiskiem, ekonomiskiem, vides, sociāliem vai tehniskiem apsvērumiem. Apspriedēs ar zinātniskajām struktūrām ņem vērā publiskā finansējuma atbilstīgu pārvaldību, lai izvairītos no darba dublēšanās šādās struktūrās.”

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. pants

“6. pants

1. Attiecībā uz īpaši aizsargājamām dabas teritorijām dalībvalstis nosaka vajadzīgos aizsardzības pasākumus, attiecīgā gadījumā tajos iekļaujot atbilstīgus apsaimniekošanas plānus, kas izstrādāti īpaši šīm teritorijām vai iekļauti citos attīstības plānos, kā arī atbilstīgus normatīvus, administratīvus vai līgumiskus pasākumus, kuri atbilst šajās teritorijās sastopamo I pielikuma dabisko dzīvotņu veidu un II pielikuma sugu ekoloģiskajām prasībām.

2. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās novērstu dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija, ja šāds traucējums varētu būt nozīmīgs attiecībā uz šīs direktīvas mērķiem.

3. Visos plānos vai projektos, kas nav tieši saistīti ar konkrēto teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, bet kas atsevišķi vai kopā ar citiem plāniem vai projektiem varētu būtiski ietekmēt minēto teritoriju, attiecīgi izvērtē ietekmi uz šo teritoriju, ievērojot tās aizsardzības mērķus. Ņemot vērā novērtējuma atzinumus par ietekmi uz minēto teritoriju un saskaņā ar 4. punkta noteikumiem kompetentā valsts iestāde piekrīt plāna vai projekta īstenošanai tikai tad, ja tā ir pārliecinājusies, ka netiks izjaukta attiecīgās teritorijas viengabalainība, un vajadzības gadījumā noskaidrojusi plašas sabiedrības viedokli.

4. Ja, neņemot vērā negatīvu vērtējumu saistībā ar ietekmi uz teritoriju, alternatīvu risinājumu trūkuma dēļ plāns vai projekts tomēr ir jāīsteno sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, kas ietver arī sociāla un ekonomiska rakstura intereses, tad dalībvalsts veic visus vajadzīgos kompensācijas pasākumus, lai nodrošinātu Natura 2000 tīkla kopējās vienotības aizsardzību. Dalībvalsts informē Komisiju par pieņemtajiem kompensācijas pasākumiem.

Ja attiecīgajā teritorijā sastopams prioritārs dabiskās dzīvotnes veids un/vai prioritāra suga, tad vienīgie pieņemamie argumenti ir tie, kas saistīti ar veselības aizsardzību vai sabiedrības drošību, videi primāri svarīgām labvēlīgām pārveidēm vai, pēc Komisijas atzinuma, citām sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm.”

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību 4. pants

“4. pants

1. Sugām, kuras minētas I pielikumā, jāpiemēro īpaši dzīvotņu aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu to izdzīvošanu un vairošanos savā izplatības areālā.

Šim nolūkam jāapzina:

- a) sugas, kurām draud izzušana;*
- b) sugas, kuras ir jutīgas pret dažām izmaiņām savās dzīvotnēs;*
- c) sugas, kuras savas skaitliski mazās populācijas vai ierobežotās vietējās izplatības dēļ uzskatāmas par retām sugām;*
- d) citas sugas, kuras īpaši jāsaudzē to dzīvotņu īpatnību dēļ.*

Veicot novērtēšanu, par pamatu ņem populācijas attīstības tendences un svārstības.

Kā īpašas aizsargājamās teritorijas šo sugu aizsardzībai dalībvalstis pirmām kārtām nosaka skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas, ņemot vērā aizsardzības prasības ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva.

2. Dalībvalstis veic līdzīgus pasākumus attiecībā uz tādu regulāri sastopamu migrējošo sugu vairošanās, spalvu mešanas un ziemošanas vietām, kā arī atpūtas vietām migrācijas maršrutā, kuras nav minētas I pielikumā, ņemot vērā to aizsardzības nepieciešamību ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva. Tālab dalībvalstīm īpaša uzmanība jāvelta mitrāju, un pirmām kārtām starptautiski nozīmīgu mitrāju, aizsardzībai.

3. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu vajadzīgo informāciju, kas tai ļauj paziņot attiecīgās koordinācijas iniciatīvas, kuras nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka 1. un 2. punktā paredzētās teritorijas veido vienotu sistēmu saskaņā ar šo sugu aizsardzības prasībām ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz ko attiecas šī direktīva.

4. Attiecībā uz 1. un 2. punktā minētajām aizsargājamām teritorijām dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nepieļautu dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām, kā arī novērš jebkurus traucējumus putnu dzīvei, ciktāl tie būtiski skar šā panta mērķus. Dalībvalstis cenšas nepieļaut dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām arī ārpus šīm aizsargājamām teritorijām.”

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvas 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva), 13. panta 4. punkts

“4. Saskaņā ar šo pantu izveidotās pasākumu programmās iekļauj telpiskās aizsardzības pasākumus, sekmējot vienotus un reprezentatīvus aizsargāto jūras teritoriju tīklus, pienācīgi ietverot dabisko ekosistēmu daudzveidību, piemēram, īpaši aizsargājamas teritorijas saskaņā ar Dzīvotņu direktīvu, īpaši aizsargājamas teritorijas saskaņā ar Putnu direktīvu un tādu aizsargājamo jūras teritoriju izmantošanu, par ko Kopiena vai attiecīgās dalībvalstis panākušas vienošanos saskaņā ar starptautiskiem vai reģionāliem nolīgumiem, kuros tās ir puses.”